

op til 1,800 Kr. Derfor synes jeg nok, den ærede Ministers Udtalelse her var noget feilagtig. Endvidere udtalte den ærede Minister: Jeg er gaaet ind paa, at de og de Kontrollører blive staaende efter Udvalgets Forslag. Men skal det nu være en Indrømmelse? (Sunderigsministeren: Ja!). Sa, saa betaffer jeg mig rigtignok for en saadan Indrømmelse; thi vi ere ved største Delen af Kontrollørerne gaaede ikke ubetydeligt opad. Mere skal jeg ikke sige derom. Med Hensyn til Kvinderne siger jeg ogsaa, at den Udtalelse, der faldt, lød for mig meget mærkelig; thi indirekte laa der i Ministerens Udtalelser, at Postmestrene ikke betale til Postpersonalet de Summer, som blive udbetalte af Statskassen. Han udtalte nemlig omtrent det, at Postmestrene ene vilde antage Kvinder, fordi dem kunde de faae billigere. Denne Udtalelse er hoist mærkelig, og jeg vil henlede Udvalgets Opmærksomhed paa, at man maa være meget forsigtig, naar man skal til at udbetale Kontorhold, fordi man har — vi havde det for Næsten i Forveien — nogen Anelse om, at til Kontorpersonalet bliver ikke udbetalt de Penge, som Staten betaler. Mere har jeg nu for Næsten ikke at sige. Jeg vil selvfølgelig overlade til den ærede Ordfører at besvare Enkelthederne.

Ordføreren (Blem): Det forbadser mig atter ved denne Behandling ligesom ved 2den Behandling at høre, at den høitærede Minister skal begynde med, at han beklager, at Udvalget ikke har viist den ringeste Smødekommehed ved Behandlingen af dette Lovforslag, og at den høitærede Minister saavel ved denne Behandling som ved 2den Behandling mindede om, at Udvalgets Formand ved 1ste Behandling udtalte sig om den Smødekommehed, som var viist fra Ministerens Side, idet han ikke havde gjentaget alle de gamle Forordringer fra Lovforslaget, saaledes som det var fremsat forrige Samling, men var gaaet ned med en Sum af 25,000 Kr. Jeg kan ikke forstaa, at det skal kaldes en saa stor Indrømmelse, naar Ministeren forrige Aar begjærede saa meget mere, som henved 200,000 Kr. og man fra Udvalgets Side her tilbød en saadan Lønningslov, at der ikke er kommet et saadant Tilbud fra Folkethinget med Hensyn til Postvæsenets Lønningslov nogenstunde før. Man tilbød en Lønningslov saa rigelig, at jeg ikke kan forstaa den Indvending, at man ikke har viist nogenstømmehed. Udvalget har, som jeg nævnte før, tilbudt 16 pCt. mere i Lønning, saa at det bliver 110,000 til 111,000 Kr. mere, der hydes,

uagtet Postvæsenet staar saaledes, at det er kommet til at have Understud. Det sidste Statsregnskab udbiiser det, og Finantslovforslaget udbiiser, at man fremdeles venter Understud. Og naar man saa i Betænkningen har udtalt sig om, hvorledes man ønskede, at Postbudene i Provindstjofstæderne og Landpostbudene kunde faae en Lønningsforhøielse, og naar man ser hen til, at Pensionsvæsenet vil komme til at koste mere, samt at man godskriver 5 pCt. af Lønningerne for Bestillingsmændene, bliver det aarlrigt 250,000 Kr. til 300,000 Kr. mere. I Stedet for, at vi før have haft et Overstud af 2—3—400,000 Kr. af Postvæsenet, ere vi nu naaede til et Understud, og desuagtet hyde vi 250,000 til 300,000 Kr. mere, naar man regner hele Merudgiften sammen, og endda lyder der Beskyldning for ikke at have viist Smødekommehed. Det kan jeg ikke forstaa, og jeg mindes heller ikke, at man under Behandlingen her i Folkethinget af andre Love har faaet en saadan Beskyldning imod sig, naar man er mødt med et saadant Tilbud. Med Hensyn til de af Ministeren omtalte Vndringsforslag udtalte jeg før, at Forslagene under Nr. 2 og 11 anbefaler jeg som nødvendige, forudsat at det skulde gaa denne Gang som forrige Gang, at Flertallets Forslag til § 1 om Postvæsenets Bestyrelse skulde blive udstemt; i dette Tilfælde ere de nødvendige. Med Hensyn til det Vndringsforslag, som ere stillede til en § 1 af Flertallet kan det gjerne være, at der er en formel Feil i den Tilføielse om andet Departement i Stedet for „deparmentale Afdeling“. Men med Hensyn til at der skulde være et Departement, som kan blive i Ministeriet, det samme som Ministeren iøvrigt har foreslaaet, saa er det tydeligt nok udtalt, at Meningen er, at Postbestyrelsen skulde etableres paa Postgaarden og under en Generaldirektør, det er tydeligt nok kommet frem. Hvorledes Ministeren vilde bestemme med Hensyn til de forskjellige Sagers selvstændige Afgjørelse under denne Generaldirektør, kan Udvalget selvfølgelig ikke og har heller ikke villet foreskrive ham Regler for. Vi have jo en kongelig Resolution af 29de December 1873, ifølge hvilken der blev henlagt ikke mindre end 20 forskjellige Sager under Postinspektørernes, Overpostmesterens og Materialforvalterkontorets Afgjørelse, og Udvalget har selvfølgelig ikke her villet bestemme, hvor mange Sager der skulde underlægges Generaldirektøren til selvstændig Afgjørelse, det maa blive Ministerens Sag; men man har dog ment, at, naar hele Bestyrelsen samledes paa Postgaarden under Generaldirektøren, saa